

Udtalelser, som den Gang fremkom, at de i alt væsentligt vare til Fordel for Forslaget, i alt Fald for alle de Kommuner Vedkommende, som Forslaget særlig tager Sigte paa.

Det er ganske naturligt, at der er forskellige Opfattelser, fordi Forholdene ere saa vidt forskellige omkring i Kommunerne. Jeg skal illustrere det blot ved et Par enkelte Tal. F. Eks. i Lyngby, den Kommune, i hvis Sogneraad jeg har den Ære at sidde, have vi paa Hovedligningslisten omtrent 2,800 Skatteydere og paa Tillægslisten henved 600; altsaa tilsammen skulle vi ligne paa omtrent 3,400 Skatteydere. I Gentofte Kommune var det Antal Skatteydere, man skal ligne paa i Løbet af et Aar, omtrent 8,000. Hvad det betyder, vil man forstaa, hvis man sammenligner disse Tal med Indbyggertallene i overordentlig mange af Landets Kommuner.

Hvis man f. Eks. foretager en Sammenligning — hvad vi have Adgang til, thi der er nylig omdelt et Hæfte fra statistisk Bureau, indeholdende Oplysninger om Indkomstskatteyderne til Staten og deres Antal i de forskellige Kommuner —, vil man se, hvilken umaadelig Forskel der er paa Tallet af Skatteyderne i de forskellige Kommuner. Jeg skal nævne nogle Tal fra Københavns Amsraadskreds. I en Kommune som Gentofte paalignes der over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i Lyngby-Taarbæk Kommune paalignes der omtrent 145,000 Kr., i Søllerød Kommune, der har et Indbyggerantal paa omtrent 5,000, paalignes der 116—117,000 Kr. Fra nogle smaa Kommuner i den samme Amsraadskreds vil man se, hvilken mægtig Forskel der er paa de Beløb, der paalignes Skatteyderne. I en Kommune paalignes der 2,710 Kr., i en anden 5,660 Kr., i en tredje 6,874 Kr., i en fjerde 7,500 Kr., i en femte 8,350 Kr., i en sjette 8,400 Kr. og i en syvende 8,800 Kr. Det er ikke ret store Beløb, her er Tale om i Sammenligning med dem, jeg nævnedes fra de store Kommuner, og i samme Grad, som der er Forskel paa disse Beløb, er der Forskel paa det Arbejde med Skattepaaligning, som skal udføres i de forskellige Kommuner.

Man har anført mod dette Forslag, at det vil være uheldigt at tage dette Lovgivningsarbejde bort fra Sogneraadene, da det har en saa overordentlig stor Betydning for hele deres Virksomhed, at de ere nøje kendte med Skatteydernes og Borgernes økonomiske Stilling i Kommunen. Jeg skal ikke benægte, at der kan være noget i denne Betragtning, og den gælder selvfølgelig for

nemmelig for de smaa Kommuner; den gælder ikke i samme Grad for de store. Hvor man har saa mange Skatteydere, som jeg her har nævnt, er det selvfølgelig umuligt for samtlige Medlemmer at kende alle de forskellige Forhold, der her kan blive Tale om, og navnlig er det naturligvis umuligt for Medlemmerne af et Sogneraad, som har en mangeartet og stor Virksomhed ved Siden af den kommunale, og som udfører Tjenesten i Kommunen ganske gratis, hvad den jo er. I de store Kommuner er det særlig vanskeligt, og jeg vil antage, at en Ligningskommission, som specielt har med dette enkelte Stykke Arbejde at gøre i en saadan stor Kommune, i en ganske anderledes Grad end et Sogneraad vil være i Stand til at lægge et stort Arbejde ind paa at faa Kendskab til saa mange af Kommunens Skatteydere Forhold som muligt.

Jeg skal fremføre et Moment, som jeg synes taler umaadelig stærkt for Indførelse af Ligningskommissioner i de store Kommuner, og det er, at Arbejdet efterhaanden bliver saa stort, at det navnlig for Formanden, men for øvrigt ogsaa for de andre Medlemmer, bliver meget svært at udføre det gratis. Det har ført til noget, som jeg ikke synes om. Det har ført til, at man i stor Udstrækning tager lønnet Medhjælp, faar Embedsmænd til at udføre Arbejdet paa alle Omraader. Jeg tror, det er en overordentlig uheldig Udvikling. Det sundeste og bedste og det, Kommunen er bedst tjent med, er, at saa meget af det kommunale Arbejde som muligt udføres af Sogneraadets Medlemmer, af de af Kommunens Vælgere valgte Repræsentanter. Jeg vil sige, at saadant noget, som at man ansætter Embedsmænd til at have med Fattigvæsenet, med Alderdomsunderstøttelsen at gøre, det er efter min Opfattelse i allerhøjeste Grad uheldigt. Det er mange Aar siden, man indførte Skatteopkrævere. Den Omstændighed, at Sogneraadets Medlemmer gaa omkring og opkræve Skat, er jo et Grundlag for Sogneraadets Medlemmers Kendskab til Kommunens Skatteydere, det er en af de Pligter, som netop give dem visse Hovedbetingelser for at kunne udføre Ligningsarbejdet saa godt som muligt. Men i de store Kommuner med det meget store Antal Skatteydere er det umuligt for Sogneraadets Medlemmerne at udføre dette Stykke Arbejde, og man er da ogsaa for mange Aar siden der kommen ind paa at have Skatteopkrævere. Det bidrager sit til, at Sogneraadets Medlemmerne ikke faa det Kendskab til Skatteyderne, som er nødvendigt for